

Bemoediging 25-3-2020 corona

Gebed

Heer God, trouwe Vader,

U hebt ons beloofd dat U bij ons zou blijven. Dat U er altijd bent en altijd zult zijn. En in de waan van deze dagen is dat zichtbaar geworden. Als het coronavirus één ding laat zien, dan is het wel dat wij samen op de aarde zijn. Dat wij die aarde niet in de hand hebben, al dachten we misschien van wel.

We merken dat U er bent. Juist in de kleine gebaren en in de initiatieven die zich over de hele wereld ontvouwen om mensen te helpen. In alle leed is dat uw liefde. In alle nood, horen wij hier uw stem. En daarom, met alle aarzelingen die er nu ook bij horen, willen we u danken.

Op deze avond spreken we onze verwondering uit om liefde die nog altijd zichtbaar blijft. Om wat we ook voelen als mensen om elkaar heen gaan staan. We bidden U onze dank om al die goede momenten dat we helder en duidelijk mochten ervaren dat U er was.

In die dankbaarheid willen we echter niet vergeten dat er ook mensen zijn die onze steun hard nodig hebben. De ouderen die alleen zitten, de zieken die thuis of in de ziekenhuizen niet weten wat hen te wachten staat. We bidden in het bijzonder voor de familie Harrewijn en voor Martien Rietveld. Laat Martien herstellen en weer thuis komen als U dat wilt, Heer. We denken aan al die mensen die zich inzetten om het land draaiend te houden en al die mensen die gewoon thuis hun levens op orde proberen te houden.

We bidden U, Heer, geef ons niet op en blijf bij ons. Bij ons allemaal. Zodat wij samen Uw Naam kunnen eren en uw weg kunnen gaan. Amen

Bijbeltekst: Mt. 28: 16-20

Overdenking

Lieve mensen,

Je doet het voor elkaar, sprak de minister-president maandag en zo is het.

We spraken afgelopen zondag over angst en de deuren die zij ook kan openen. Over de ruimte die er ontstaat om samen dingen te doen, elkaar werkelijk te leren kennen. En juist daarover gaat deze tekst die Jezus meegeeft aan zijn leerlingen. E belofte in feite.

“Ik ben met jullie alle dagen, tot aan de voltooiing van de wereld”. Ik zal jullie niet in de steek laten, nooit.

Als kinderen het huis uitgaan, worden er ook vaak zulke woorden gesproken. Als ouders weet je dat je ze naar vermogen hebt voorbereid maar ook dat ze er nu zelf voor staan. Ze slaan hun vleugels uit en gaan de wijde wereld in. Een grote en harde wereld. “Als er iets is, we staan voor je klaar”, zeggen we dan. Het gevoel dat er een permanente achtervang is, geef rust en steun.

Als je wat nodig hebt, laat het maar weten, zeggen wij nu. Zo ontstaan er grote en kleine initiatieven, in het hele land. Stuur maar een berichtje of nee, nog beter: ik bel jou wel! Dat hoor ik regelmatig. Gelukkig, zou ik haast zeggen, zijn er veel van dat soort uitspraken gehoord. Mensen willen helpen, ze willen van betekenis zijn.

En dat mag gezegd zijn: fantastisch hoe mensen reageren op deze voor ons allemaal onbekende situatie. We zijn onthetend maar voelen ook de geestkracht. Uit ons geloof of uit ons hart halen we een nieuw elan waarmee we alles wat moeilijk is beter te lijf kunnen gaan.

En dat is misschien wel hoe de leerlingen zich ook gevoeld hebben toen Jezus tegen hen zei dat Hij bij hen zou blijven. Het is een belofte waarvan wij nu weten dat die bekrachtigd werd met de komst van de Heilige Geest. In het evangelie van Johannes wordt het zelfs al letterlijk tegen de leerlingen gezegd: Zoekt u Johannes 14, vers 26 maar eens op. Daar staat: Later zal de heilige Geest jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat ik tegen jullie gezegd heb.

Ze hadden dus al voorkennis! Samen gaan we dit doen, belooft Jezus in feite. En als je er goed over nadent, mag je wel stellen dat de woorden die Jezus gebruikt (ik ben met jullie tot aan de voltooiing van de wereld) refereren aan nog iemand Aan Zijn Vader. Samen gaan we het leven aan, zeggen beiden. Want *ik ben met jullie* kenden we al van de godsnaam. God had zich kenbaar gemaakt aan Mozes als JHWH, Ik ben die Ik ben, Ik zal er zijn voor jullie. De discipelen die bij Jezus waren,

wisten dat waarschijnlijk heel goed. Zij waren opgegroeid met de naam van God, zij voelden wel dat Jezus zichzelf hier gelijk schakelde aan Zijn Vader en zij begrepen ook dat Jezus hen daarmee een goddelijke belofte deed.

Deze woorden rustten hen uit om op weg te gaan. Zo konden ze opgelucht aan hun taak beginnen; de goede boodschap verkondigen aan iedereen die het horen wil. Een betere start konden ze zich niet wensen. En dat is wat ik u ook toewens; a wordt het nog zo donker, u mag zich gesterkt voelen, want u doet het samen!

Toch heeft de goede hoorder ook gehoord in het voorgelezen gedeelte dat er getwijfeld wordt. Na alle bijzondere gebeurtenissen in het werkzame leven van Jezus begrijp ik dat wel. Emotioneel hebben de discipelen een paar jaar lang in een achtbaan gezeten. Genezingen, wonderen, het koningschap dat niet met goud bekleed werd, de dood aan het kruis als een misdadiger. Het geopende graf, zijn verschijningen.

Het zijn verwarrende en tegengestelde ervaringen met dood en leven, zwart en wit, donker en licht. Ook dat loopt parallel aan de ervaringen van ons leven nu. De veerkracht van velen in de zorg om zieken en ouderen te helpen, dezelfde ouderen vereenzamend en kwetsbaar om dezelfde redenen. Het ene is er, maar het andere ook.

Allemaal zijn we ons bewust van een verandering van sfeer. De zorgen, de slachtoffers en de saamhorigheid klinken tegelijk. Meer dan we in jaren gevoeld hebben, is er ook de krachtige vuist van samen sterk.

En allemaal voelen we ergens ook wel aan dat dit het omzien naar elkaar is zoals Jezus het bedoeld heeft.

Het verhaal van Jezus is niet een triomftocht, geen eenvoudige overwinning op de dood, het kwaad en het lijden. Dat Hij leeft, blijkt, omdat zijn Geest over ons vaardig wordt. Heel zijn verhaal is niet een terzijdeschuiven of wegpraten van kwaad lijden en dood, maar van een gang, met Gods kracht, erdoorheen.

Er is heil door het lijden heen, zonder dat de ellende verdwijnt. En eerder begrepen we dat niet. Het ging ons zo goed, de welvaart was zo hoog; bij heil konden we ons alleen maar het paradijs op aarde voorstellen en als dat er nog niet was, dan ook geen heil. De woede ook waarom God ellende toeliet, waarom Hij niets voorkwam. We zetten God liever opzij dan dat we wilden begrijpen dat het goede ook in het kwade zichtbaar wordt. We lieten God in de steek omdat we niet begrepen dat God juist in afwijzing en verdriet zichtbaar kan zijn.

Volgeling van Jezus zijn, betekent niet zomaar een hemel op aarde binnen lopen. Het betekent niet dat we aan de hand van Jezus nu superkrachten bezitten. Zijn macht is veel kwetsbaarder, veel weerlozer dan alle brute kracht van geld en bezit. Zijn kracht is de herinnering aan al het goede dat we van God gekregen hebben en de belofte dat Hij met ons mee zal gaan. De kracht van Jezus is de kracht van een God die trouw is aan ons en bij ons blijft, ook als het donker wordt en de nacht over o valt. Het is de kracht die we nu begrijpen en zien in de daden van mensen voor mensen in deze crisis.

En nee, dat maakt ons geen superhelden, we dragen geen gouden kleding en zijn niet ineens rijk. We zijn nog steeds gewone moeders, de vaders, de echtgenoten, die ook maar gewoon hun ding proberen te doen. Met Jezus gaan, heeft veel mee te maken met het erkennen van onze kwetsbaarheid en het zien van een ander. Dat is nu onze kracht. Dat maakt onze gebeden sterk.

Met zo'n boodschap op pad gaan, dat is wat de leerlingen aan het slot van het Mattheusevangelie te doen staat. En alle woorden die ze hebben gehoord van Jezus tijdens zijn leven en rondom zijn dood en opstanding helpen hen daarbij. Deze woorden geven moed en vertrouwen. Maar misschien doen ze dat wel vooral, omdat deze verhalen niet weglopen voor all nood en ellende. Juist daarom helpen ze ons om daar middenin te gaan staan en Gods heil daar handen en voeten te geven.

En ze helpen ons ook om ons eraan te herinneren dat God niet afwezig is in ons eigen lijden. Ook al blijft God soms stil, Hij laat zich ervaren in degenen die ons nabij willen zijn. Met die bescheiden, maar vooral realistische boodschap over Gods nabijheid, gaan de leerlingen op pad, terwijl het hen nog duizelt van wat ze hebben meegemaakt.

De discipelen gaan op weg. Ze vertellen de mensen over een Vader die ondanks alles ons niet in de steek laat. Ze verkondigen een Zoon die Gods nabijheid in ons eigen leven toont. Ze brengen een Geest die steun en troost geeft en aanspoort om telkens weer op te staan.

Want samen staan we sterker. Met Vader, Zoon en Geest, maar vooral ook met elkaar.

Amen

Zegenbede

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
bij alles wat ons te doen staat,
alles wat we beleven mogen,
alles wat ons overkomt.

Mogen wij voor elkaar een zegen zijn,
in het leven dat we samen delen,
zo kwetsbaar als het is.

Mogen wij vandaag
voor elkaar een zegen zijn,
in ons verschillen en ons gelijken.

Dan zal God ons zegenen in Zijn Naam:
Vader, Zoon en heilige Geest.
Amen.